

OBYWAJĄCY (5) *part praes act*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a jasne.

[sg m N obywatęcy.] ◊ pl N m pers obywatęcy (3). ◊ D obywatęcy (1). ◊ L obywatęcych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. *obywać*.

Mieszkający, przebywający; incola Miech; habitans, [commmorans, inhabitans] Vulg [gdzie] (4) :

Było [...] mnoŹstwo rzeczy znamienitich, z ktorych byłaby materia godna piłaniu na rozmnoŹenie czci á ławy kroleŹstwa polŹskiego y panią w nim obywatęcych *MiechGlab* *2v, 71; odpisał Krol Ráthymowi [...] y innym wrzędnikom obywatęcy [habitantibus] w Syryey y Ffenicyey *Leop* 3.*Esdr* 2/25, *Gen* 36/43; [á podnioŹy oczy/ wzrzal lud Ifraełki [!]] obywatęcy w namięciech [in tentoriis commorantem]/ po łwych pokoleniach *Leop Num* 24/2 (*Linde*), *Ps* 32/8 (*Linde*); *Cresc* 1571 15, 651 (*Linde* s.v. *obywać*)].

Szereg: »bydlęcy, obywatęcy« (1): czemu ludzie w zimnich krainach zwłazcza ku polnoci bydlęci więczy iedzą, iako łą tatarzi/ litwa/ polaci/ niŹli w ciepłych łtronach obywatęci *GlabGad* G3v.

Synonimy: bydlęcy, mieszkający, przebywający.

Cf **OBYWAĆ**